

אלא, קרא — לכדרב נחמן הוא דאתא.

דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח: מנין ל"מותר הפסח" [פסח שלא הוקרב בזמנו, או שהפרישו מעות לקניית קרבן פסח וקנו קרבן, ונשארו מעות מיותרות] שקרב שלמים?

שנאמר "וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר".

וכי פסח מן הבקר בא? והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים.

אלא: מותר הפסח — יהא לקרבן שלמים, שהוא דבר הבא מן הצאן ומן הבקר.

והוינן בה: ורבנן, מאי טעמא לא דחי חגיגה הבאה עם הפסח וחגיגת חמשה עשר שבת?

הא ודאי קרבן ציבור הוא?! שהרי היא באה בכנופיא כמו קרבן פסח, וזמנה קבוע.

אמר רבי אילעא משום רבי יהודה בן ספרא: אמר קרא בקרבן חגיגת חמשה עשר בחג הסוכות: [ויקרא כג] "והגתם אתו חג לה' שבעת ימים בשנה".

וכי שבעה ימים בלבד מביאים קרבן חגיגה? והרי שמונה ימים הו', כולל יום שמיני עצרת, שמקריבים בו קרבן חגיגה!

אלא, מכאן לחגיגה שאינה דוחה את השבת, ולכן יש להוריד את השבת ממנין שמונת הימים. ונמצא, שאינם אלא שבעה.

ומפסוק זה מוכח שאין לך חגיגה שדוחה שבת, והתמעטה ממנו גם חגיגת ארבעה עשר.

וכאשר חל ערב פסח בשבת, שלדעתו היו חייבים להביא בו חגיגת ארבעה עשר, רצה למנוע מעצמו את ביטול מצות חגיגה [לדעתו], ועזב את מקומו הסמוך למקום המקדש, הוא ודורתאי בנו.

והלך וישב לו בריחוק מקום, בדרום, כדי שיהיה פטור מלעלות לרגל ומלהתחייב בפסח ובחגיגה.

אמר יהודה בן דורתאי: אם יבוא אליהו, ויאמר להם לישראל: מפני מה לא חגגתם חגיגה בשבת — מה תשובה הן אומרים לו!?

תמחני על שני גדולי הדור, שמעיה ואבטליון, שהן החכמים גדולים ודרשנין גדולים, ולא אמרו להן לישראל: חגיגה דוחה את השבת.

אמר רב: מאי טעמא דבן דורתאי?

דכתיב [דברים טז] "וזבחת פסח לה' אלהיך — צאן ובקר".

והלא אין פסח אלא מן הכבשים ומן העזים, ומה תלמוד לומר "בקר"?

אלא: צאן — זה פסח, בקר — זו חגיגה הבאה עמו.

ואמר רהמנא "וזבחת פסח", שקרא הכתוב גם לחגיגה הבאה עם הפסח בשם "פסח", ולכן היא דוחה את השבת כמו קרבן הפסח.

אמר תמה רב אשי על דרשתו של רב, שביאר את הפסוק לפי שיטת יהודה בן דורתאי: וכי אנן, טעמא דפרושים הפורשים מן החכמים — ניקו ונפרוש, נעמוד ונפרש?!?